

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 5Svk/15/2021
Identifikačné číslo spisu: 4017201099
Dátum vydania rozhodnutia: 26. apríla 2022
Meno a priezvisko: JUDr. Petra Príbelská
Funkcia: predsedníčka senátu
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2022:4017201099.1

ROZSUDOK

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ako súd kasačný v senáte zloženom z predsedníčky senátu (spravodajca) JUDr. Petry Príbelskej PhD. a členov senátu JUDr. Anity Filovej a JUDr. Juraja Vališa, LL.M., v právnej veci žalobcu (sťažovateľa): O. Q., narodený XX.XX.XXXX, bytom Š.L. P. XX, L., zastúpený advokátom JUDr. Pavlom Gráčikom, so sídlom Farská 40, Nitra, proti žalovanému: Ministerstvo dopravy a výstavby Slovenskej republiky, so sídlom Nám. slobody 6, Bratislava, za účasti: 1/ Jaguar Land Rover Slovakia s.r.o., so sídlom Vysoká 2/B Bratislava, IČO: 48 302 392, zastúpený advokátskou kanceláriou CMS CAMERON McKenna Nabarro Olswang, advokáti, v.o.s., so sídlom Na Poříčí 1079/3a, Praha 1, za ktorú koná CMS CAMERON McKenna Nabarro Olswang, advokáti, v.o.s., organizačná zložka, so sídlom Staromestská 3, Bratislava, a pribratých účastníkov konania: 2/ MH INVEST, s.r.o., Mlynské Nivy 44/A, Bratislava, zastúpený advokátom JUDr. Allanom Böhmom, so sídlom Jesenského 2, Bratislava, 3/ Združenie domových samospráv, so sídlom Námestie SNP 13, Bratislava, P. O. Box 218, 850 00 Bratislava, 4/ W.. I. C., bytom G. K. X, L., 5/ G. E., bytom I. X, L. a 6/ G. Q., bytom G. K. X, L. , o správnej žalobe zo dňa 28.09.2016 proti rozhodnutiu žalovaného č. 24780/2017/SV/B66367 zo dňa 03.10.2017, v konaní o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č.k. 11S/222/2017-466 zo dňa 02.06.2021, takto

r o z h o d o l :

Kasačná sťažnosť sa z a m i e t a .

Účastníkom konania sa právo na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

O d ô v o d n e n i e

1. Krajský súd v Nitre napadnutým rozsudkom sp.zn. 11S/222/2017-466 zo dňa 02.06.2021 zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného č. 2478/2017/SV/66367 zo dňa 03.01.2017 (ďalej aj len „napadnuté rozhodnutie“) ako aj rozhodnutia prvostupňového orgánu verejnej správy č. OU-NR-OVBP2-2017/023309-9 zo dňa 12.07.2017 (ďalej aj len „stavebné povolenie“). Okresný úrad Nitra, odbor výstavby a bytovej politiky na základe žiadosti podanej stavebníkom, spoločnosťou Jaguar Land Rover Slovakia s.r.o. vydal stavebné povolenie, ktorým povolil stavbu „Automotive Nitra project - E1 Budovy“ v rozsahu stavebného objektu Stáčacia a prečerpávacia stanica v rámci prevádzkových súborov Technologické zariadenia a potrubia, Elektrické rozvody a

Meranie a regulácia. Na odvolanie žalobcu žalovaný preskúmal stavebné povolenie spolu so spisovým materiálom a nezistil dôvody na jeho zmenu alebo zrušenie a preto odvolanie žalobcu zamietol.

2. V odôvodnení napadnutého rozsudku sa krajský súd v prvom rade vysporiadal s otázkou aktívnej legitímácie žalobcu, ktorá sa odvíjala od ním naformulovaných žalobných dôvodov v jej III. časti.

3. Pod aktívnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie subjektu, z ktorého mu vyplýva ním uplatňované právo, resp. nárok si takéto právo, či nárok uplatňovať na súde. Súd aktívnu legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu, pričom v správnom súdnictve ide o osobitný druh procesnej podmienky konania, ktorej nedostatok by mal za následok odmietnutie žaloby v zmysle § 98 ods. 1 písm. e/ zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (SSP).

4. Krajský súd pri posudzovaní aktívnej legitímácie žalobcu vychádzal z ustanovení § 14 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) (ďalej len „Správny poriadok“) a ustanovenia § 59 ods. 1 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) (ďalej len „Stavebný zákon“). Je zrejmé, že pojem účastníka konania definuje tak Stavebný zákon, ako aj Správny poriadok, ktorý je všeobecným predpisom o správnom konaní, a preto je potrebné postupovať podľa interpretačného pravidla, ktoré určí, ktorá právna norma sa má na konkrétny prípad použiť. V právnej teórii platí vo vzťahu všeobecných a osobitných právnych noriem derogačné pravidlo *lex specialis derogat legi generali* (špeciálny zákon ruší generálny zákon), pričom aplikáciou tohto pravidla v prejednávanom prípade možno dospieť k záveru, že na posúdenie účastníctva žalobcu v stavebnom konaní bolo potrebné postupovať podľa § 59 ods. 1 Stavebného zákona, ktorý je v stavebnom konaní zákonom špeciálnym vo vzťahu k všeobecnému predpisu o správnom konaní - Správnomu poriadku.

5. Stavebný zákon v § 59 definuje účastníkov stavebného konania, resp. upravuje okruh účastníkov tzv. pozitívnou enumeráciou, t.j. uvedením konkrétnych subjektov, ktorým postavenie účastníka v konaní priznáva. V súvislosti s účastníctvom v stavebnom konaní krajský súd poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 4Sžk/23/2017 zo dňa 01.03.2018, v zmysle ktorého „stavebný zákon výslovne pomenúva účastníkov každého konania podľa stavebného zákona osobitne a odlišne, ako sú účastníci konania definovaní vo všeobecnom predpise o správnom konaní, kasačný súd má za to, že ustanovenie § 140 stavebného zákona vylučuje aplikáciu ustanovení správneho poriadku vo vzťahu k účastníkom konania“.

6. Krajský súd dospel k záveru, že v priebehu stavebného konania bolo nepochybné, pričom žalobca nepreukázal opak, že nesplnil ani jeden z predpokladov uvedených v § 59 ods. 1 písm. a/, b/, d a e/ Stavebného zákona, ktorým by sa zadefinoval ako účastník stavebného konania. Z vyššie uvedeného potom vyplýva, že správne orgány konali so žalobcom ako s účastníkom stavebného konania v zmysle § 59 ods. 1 písm. c/ Stavebného zákona, čo znamená, že žalobca bol účastníkom stavebného konania ako osoba, ktorej toto oprávnenie vyplývalo z osobitného predpisu, ktorým je zákon č. 24/2006 Z.z. o posudzovaní vplyvov na životné prostredie a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 24/2006 Z.z.“) (§ 24 až 27 tohto zákona), teda ako dotknutá verejnosť, nakoľko v konaní podľa tretej časti vyššie uvedeného zákona (posudzovanie navrhovaných činností) uplatnil postup podľa § 24 ods. 3, resp. 4 tohto zákona, teda podal odôvodnené písomné stanovisko k zámeru navrhovanej činnosti „Automotive Nitra Project - Fáza 2“, ktorej zámer posúdilo Ministerstvo životného prostredia SR a vydalo záverečné stanovisko (rozhodnutie) č. 4783/2016-1.7/pl zo dňa 04.11.2016 (právoplatné dňa 18.01.2017) a v ktorom ministerstvo súhlasilo s realizáciou navrhovanej činnosti „Automotive Nitra Project - Fáza 2“ za predpokladu splnenia podmienok a realizácie opatrení uvedených v kapitole VI.3 tohto záverečného stanoviska.

7. S poukazom na uvedené bol potom krajský súd toho názoru, že žalobu žalobcu je potrebné posudzovať v zmysle § 178 ods. 3 SSP, teda ako žalobu podanú zainteresovanou verejnosťou, pretože nestačí tvrdiť, že žalobca sa prihlásil do stavebného konania, ale dôvod jeho účasti musí byť presne definovaný v zmysle § 59 ods. 1 písm. a/ až e/ Stavebného zákona, čo je dôležité i z hľadiska posúdenia ďalšej žalobnej legitímácie na podanie správnej žaloby.

8. Aktívne legitimovaná na podanie žaloby je okrem iných i fyzická osoba za predpokladu, že bola rozhodnutím alebo opatrením orgánu verejnej správy ukrátená na svojich právach alebo právom chránených záujmoch, pričom tvrdenie o takomto ukrátení musí byť súčasťou správnej žaloby v rámci jej žalobných bodov. Žaloba podaná žalobcom v predmetnej veci, teda proti rozhodnutiu v stavebnom konaní, takéto tvrdenie síce obsahuje, ale žalobca v nej žiadnym spôsobom nevymedzil práva, na ktorých mal byť týmto rozhodnutím ukrátený, resp. ktoré jeho práva mali byť porušené alebo priamo dotknuté. Po posúdení obsahu podanej žaloby a žalobných námietok uvedených v jej III. časti bol krajský súd toho názoru, že žalobca podáva žalobu ako zainteresovaná verejnosť, čo možno vyvodit' i z jeho námietky spočívajúcej v tom, že investícia, súčasťou ktorej sú i stavby uvedené v stavebnom povolení zo dňa 12.07.2017, mala byť posudzovaná z hľadiska vplyvov na životné prostredie podľa zákona č. 24/2006 Z.z.

9. Samotná žalobná argumentácia žalobcu spočívala v tvrdeniach, že stavby, ktoré boli predmetom stavebného konania sa realizujú v rámci navrhovanej činnosti, ktorá podľa tvrdení správnych orgánov nepodlieha povinnému posudzovaniu vplyvov na životné prostredie podľa vyššie uvedeného zákona. Táto jeho argumentácia by mohla poukazovať, resp. poukazuje na negatívne dôsledky neposudzovania navrhovanej činnosti na životné prostredie. Preverenie oprávnenosti takejto argumentácie je však úlohou správnych orgánov. V súvislosti s uvedenou námietkou správny súd uviedol, že stavebnému konaniu v predmetnej veci predchádzalo vydanie záverečného stanoviska Ministerstvom životného prostredia SR č. 4783/2016-1.7/pl zo dňa 04.11.2016, ktoré posúdilo navrhovanú činnosť „Automotive Nitra Project - Fáza 2“. Toto stanovisko nadobudlo právoplatnosť dňa 18.01.2017 a je záväzná tak pre orgány verejnej správy (podľa § 40 Správneho poriadku) ako aj pre konajúce správne súdy v súlade s § 135 ods. 1 SSP. Prípadné preskúmanie rozhodnutí vydaných v zisťovacom konaní prichádza do úvahy iba v rámci samostatného súdneho konania, nie však v rámci toho predmetného, ktorého predmetom prieskumu je rozhodnutie žalovaného o odvolaní voči stavebnému povoleniu.

10. Krajský súd námietku žalobcu spočívajúcu v tom, že pre vydanie stavebného povolenia v predmetnej veci bez predchádzajúceho vydania územného rozhodnutia neboli naplnené podmienky považoval za nedôvodnú. Ako vyplýva z § 32 ods. 2 Stavebného zákona na postup podľa tohto ustanovenia sa vyžaduje splnenie dvoch podmienok. Prvou podmienkou, kedy sa nevyžaduje územné rozhodnutie je, že sa jedná o umiestnenie strategického parku, resp. o prípravu územia na realizáciu strategického parku, na ktoré bolo vydané osvedčenie o významnej investícii v zmysle § 1 ods. 3, 8, 11 a 12 zákona č. 175/1999 Z.z. o niektorých opatreniach týkajúcich sa prípravy významných investícií a o doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 175/1999 Z.z.“). V predmetnej veci je nepochybné, že stavebné konanie sa týkalo stavby „Automotive Nitra Project - E1 Budovy“ v rozsahu stavebného objektu Stáčacia a prečerpávacia stanica a prevádzkových súborov Technické zariadenia a potrubia, Elektrické rozvody, teda výstavby, ktorá sa realizuje za účelom výstavby nového automobilového výrobného podniku (v rámci strategického parku v Nitre). Ministerstvo hospodárstva SR vydalo dňa 22.07.2015 osvedčenie pre stavbu „vybudovanie strategického parku“, ktorej cieľom je zabezpečiť prípravu územia v súlade s § 1 ods. 12 zákona č. 175/1999 Z.z. s tým, že výstavbu bude zabezpečovať spoločnosť MH Invest, s.r.o., ktorá o vydanie osvedčenia požiadala. Následne po vydaní osvedčenia bolo vydané osvedčenie Ministerstva hospodárstva SR o významnej investícii č. 13489/2016-1000- 02436 dňa 14.01.2016. Z tohto osvedčenia krajský súd zistil, že bolo vydané pre stavbu „výstavba nového automobilového výrobného podniku v Nitre“ v rámci strategického parku v Nitre s tým, že stavbu bude zabezpečovať Jaguar Land Rover Slovakia s.r.o. a táto stavba je významnou investíciou a jej uskutočnenie je vo verejnom záujme podľa § 1 ods. 2 zákona č. 175/1999 Z.z. Týmto bola teda jednoznačne splnená prvá podmienka stanovená v § 32 ods. 2 Stavebného zákona, kedy sa nevyžaduje vydanie územného rozhodnutia na umiestnenie strategického parku a na prípravu územia na realizáciu strategického parku.

11. Druhou podmienkou, kedy sa nevyžaduje vydanie územného rozhodnutia je, že priestorové usporiadanie územia a funkčné využívanie územia, ktoré nie je v rozpore s ich umiestnením, vyplýva z územného plánu obce alebo z územného plánu zóny. V predmetnej veci umiestnenie strategického parku, resp. príprava územia na realizáciu strategického parku nie je v rozpore s platnou

územnoplánovacou dokumentáciou Mesta Nitra, čo potvrdilo samotné mesto vo svojom stanovisku k oznámeniu o začatí stavebného konania zo dňa 03.05.2017. Do zákona č. 175/1999 Z.z. bol termín „strategický park“ zavedený s účinnosťou až od 07.07.2015 zákonom č. 154/2015 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 175/1999 Z.z. a ktorým sa mení a dopĺňa Stavebný zákon a preto sa termín „strategický park“ v územnom pláne Mesta Nitra neuvádza. Posledný dodatok č. 5 k VZN č. 3/2003 bol schválený mestským zastupiteľstvom Nitra dňa 11.06.2015, kedy ešte uvedený termín nebol v právnom poriadku zadefinovaný. Do uvedeného dátumu boli v územnom pláne Mesta Nitra uvedené čísla lokalít s funkčným využitím „priemyselný park sever“.

12. Podmienkou pre postup podľa § 32 ods. 2 Stavebného zákona nie je „vymedzenie hranice strategického parku“, resp. „definovanie územia strategického parku“, ale, ako už bolo vyššie uvedené, podmienkou je, že priestorové usporiadanie územia a funkčné využívanie územia vyplýva z územného plánu obce a nie je v rozpore s umiestnením strategického parku, resp. s prípravou územia na realizáciu strategického parku a táto podmienka bola splnená.

13. K oznámeniu žalovaného zo dňa 25.11.2015 o výklade § 32 ods. 2 Stavebného zákona krajský súd uviedol, že toto stanovisko nie je pre súd záväzné, pričom z neho nevyplýva ani to, že by konkrétne územie určené na umiestnenie strategického parku alebo na prípravu realizácie strategického parku významnej investície vyžadovalo vykonanie územného konania. S poukazom na § 12 ods. 1 Stavebného zákona mal krajský súd za to, že ani územný plán Mesta Nitra neustanovuje pre priestorovo funkčný celok Dražovce obstarat' a vypracovať územný plán zóny.

14. K námietke uvedenej v bode III.2 žaloby krajský súd konštatoval, že je nedôvodná a to s ohľadom na skutočnosť, že s rovnakou námietkou žalobcu vznesenou v odvolaní zo dňa 02.08.2017 voči stavebnému povoleniu sa už žalovaný riadne vysporiadal.

15. Pokiaľ ide o námietky žalobcu týkajúce sa úseku cesty I/64 s napojením na rýchlostnú komunikáciu R1A, tieto považoval krajský súd za nedôvodné, vychádzajúc z ustanovenia § 66 ods. 4 písm. d/ zákona č. 50/1976 Zb. ktorý stanovuje, že v záväzných podmienkach uskutočnenia stavby sa podľa potreby určia i podrobnejšie požiadavky na uskutočnenie stavby, ako napríklad aj napojenie na pozemné komunikácie. V predmetnej veci je podstatná tá skutočnosť, že stavebník požiadal o stavebné povolenie k stavbe identifikovanej ako „Automotive Nitra project, E1- Budovy“ v rozsahu tam uvedeného stavebného objektu a prevádzkových súborov. Správny orgán prvého stupňa, rovnako ako žalovaný, v súvislosti s požadovanou výstavbou nevzhladli potrebu vo svojich rozhodnutiach určiť požiadavky napojenia predmetnej stavby na pozemné komunikácie, čo žalovaný vo svojom rozhodnutí na základe námietky žalobcu v odvolaní proti rozhodnutiu stavebného úradu i riadne zdôvodnil, pričom poukázal najmä na to, že predmetom tohto stavebného povolenia, ani projektovej dokumentácie nebolo dopravné napojenie. Riešenie cestnej siete vychádza z Dopravnej štúdie spracovanej spoločnosťou Výskumný ústav dopravný, a s. a riešenie územia Šindolka je vecou samostatného projektu riešeného v súčasnosti Slovenskou správou ciest.

16. K ďalšej námietke žalobcu, že samotný strategický park nebol posudzovaný z hľadiska vplyvov na životné prostredie v rámci zisťovacieho konania podľa zákona č. 24/2006 Z.z., krajský súd uviedol, že citovaný zákon nepozná pojem strategický park, preto nie je možné viesť ani zisťovacie konanie v rámci tohto zákona, ktoré by sa týkalo strategického parku. Predmetný zákon upravuje zisťovacie konanie o posudzovaní strategických dokumentov a ich vplyvov (strategickým dokumentom sa rozumie návrh plánu alebo programu), resp. konanie o posudzovaní činností, ale nie konanie o posudzovaní strategických parkov. Žalobca v žalobe poukazoval na § 18 ods. 2 písm. b/ zákona č. 24/2006 Z.z., pričom tvrdil, že v zmysle platnej legislatívy je v prípade realizácie stavieb v rámci strategických parkov daná zo zákona povinnosť viesť zisťovacie konanie. Z § 18 ods. 2 písm. b/ tohto zákona vyplýva, že predmetom zisťovacieho konania o posudzovaní vplyvov navrhovanej činnosti alebo zmeny navrhovanej činnosti (ďalej len „zisťovacie konanie“) musí byť každá navrhovaná činnosť uvedená v prílohe č. 8 v časti B. Z uvedenej prílohy vyplýva, že pre činnosť „Projekty budovania priemyselných zón vrátane priemyselných parkov“ v časti B (zisťovacie konanie) je uvedená prahová hodnota bez limitu, čo znamená, že takáto činnosť sa stáva predmetom zisťovacieho

konania automaticky. V tomto zmysle postupoval aj príslušný správny orgán ktorým bol Okresný úrad Nitra, odbor starostlivosti o životné prostredie, oddelenie ochrany prírody a vybraných zložiek životného prostredia, keď navrhovanú činnosť „Automotive Nitra Project“ posudzoval v rámci zisťovacieho konania a vydal rozhodnutie č. OU-NR-OSZP3-2015/031851-017-F36 zo dňa 08. 10. 2015 (právoplatné dňa 28.12.2015), v zmysle ktorého sa navrhovaná činnosť „Automotive Nitra Project“, ktorú predložil navrhovateľ - Slovenská agentúra pre rozvoj investícií a obchodu po ukončení zisťovacieho konania nebude posudzovať podľa ust. § 29 zákona č. 24/2006 Z.z. (navrhovaná činnosť spočíva vo výstavbe nového závodu na výrobu automobilov s kapacitou v rozmedzí 150.000 až 300.000 kusov vozidiel ročne). Žalobca sa žalobou zo dňa 23.02.2016 v konaní vedenom na krajskom súde pod sp.zn. 26S/3/2016 domáhal preskúmania a zrušenia tohto rozhodnutia, pričom ku dňu 12.02.2020 nebolo vo veci rozhodnuté, čo znamená, že žalobou napadnuté rozhodnutie vo vyššie uvedenom súdom konaní je stále právoplatné a záväzné pre správne orgány konajúce v stavebnom konaní ako i pre správny súd konajúci o správnej žalobe žalobcu v konaní vedenom pod sp.zn. 11S/222/2017.

17. V súvislosti s námietkou vymedzenou v bode vyššie je potrebné poukázať i na tú skutočnosť, že Ministerstvo životného prostredia SR, odbor posudzovania vplyvov na životné prostredie vydalo záverečné stanovisko pod č. 4783/2016-1.7/pl. dňa 04.11.2016 k navrhovanej činnosti „Automotive Nitra Project - Fáza 2“, v ktorom je ako užívateľ uvedená spoločnosť Jaguar Land Rover Slovakia s.r.o. a v ktorom vyjadrilo súhlas s navrhovanou činnosťou za predpokladu splnenia tam uvedených podmienok a realizácie opatrení. Proti tomuto záverečnému stanovisku podal žalobca rozklad, ktorý minister životného prostredia SR rozhodnutím č. 2930/2017-9.2 (1/2017 - rozkl.) zo dňa 13. 01. 2017 zamietol a záverečné stanovisko pod č. 4783/2016-1.7/pl. zo dňa 04.11.2016 potvrdil.

18. Pre konanie vo veci vedenej pod sp.zn. 11S/222/2017 je podstatná tá skutočnosť, že v čase vydania žalobou napadnutého rozhodnutia zo dňa 03.10.2017, resp. i v čase vydania stavebného povolenia zo dňa 12.07.2017, existovalo právoplatné rozhodnutie zo dňa 08.10.2015 vydané v zisťovacom konaní podľa zákona č. 24/2006 Z.z. (právoplatnosť nadobudlo podľa vyznačenia dňa 28.12.2015), ktoré bolo potvrdené odvolacím orgánom rozhodnutím zo dňa 14.12.2015.

19. Správny orgán prvého stupňa v stavebnom konaní ako i žalovaný v odvolacom stavebnom konaní z týchto právoplatných rozhodnutí vychádzali a boli pre ne záväzné, a to s poukazom na § 40 Správneho poriadku. Tento stav, teda stav v čase právoplatnosti touto žalobou napadnutých rozhodnutí (kedy existovali a stále existujú právoplatné rozhodnutia vydané v zisťovacom konaní) je rozhodujúci i pre krajský súd, a to s poukazom na § 135 ods. 1 SSP a z tohto stavu krajský súd v predmetnej veci i vychádzal. Nebolo možné, aby súd v predmetnej veci posudzoval zákonnosť rozhodnutí vydaných v zmysle zákona o posudzovaní, ktoré boli záväzné pre rozhodnutia vydané v stavebnom konaní, a to i s poukazom na § 27 ods. 1 SSP, pretože rozhodnutia o posudzovaní vplyvov na životné prostredie je možné preskúmať správnym súdom v rámci samostatného konania.

20. V bode 53 napadnutého rozsudku krajský súd vymedzil námietky žalobcu ktoré však vzniesol až po uplynutí zákonom stanovenej prekluzívnej lehoty na podanie správnej žaloby zainteresovanej verejnosti a preto na ne nebolo možné prihliadnuť a krajský súd sa nimi ďalej nezaoberal.

21. Zároveň zdôraznil, že na základe podanej žaloby a v rozmedzí žalobných bodov nie je možné preskúmať iné rozhodnutia vydané v procese prípravy a realizácie výstavby priemyselného parku (pokiaľ je na ich preskúmanie zákonom upravený postup), resp. poukazovať na nedostatky alebo pochybenia v iných administratívnych konaniach, ktoré predchádzali tomu napadnutému, prípadne ktoré budú naň nadväzovať do budúcnosti.

22. Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca ako sťažovateľ v zákonom stanovenej lehote kasačnú sťažnosť z dôvodov podľa § 440 ods. 1 písm. f/ a g/ SSP (v kasačnej sťažnosti asi nedopatrením dvakrát uvedený ten istý kasačný dôvod podľa písm. g/, avšak z ďalšieho textu vyplýva, že dôvodom podanej kasačnej sťažnosti mal byť aj nesprávny procesný postup krajského súdu ktorým znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces podľa písm. f/) a navrhol kasačnému súdu, aby napadnutý rozsudok

krajského súdu podľa § 462 ods.1 SSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie alternatívne, aby podľa § 462 ods. 2 SSP napadnutý rozsudok zmenil tak, že napadnuté rozhodnutie žalovaného zruší a vec mu vráti na ďalšie konanie.

23. Na úvod vyjadril svoj nesúhlas s posúdením jeho aktívnej legitímácie na podanie správnej žaloby, keď mal za to, že naplnil podmienky účasti v správnom súdnom konaní podľa § 178 ods. 1 SSP a teda že podal správnu žalobu ako fyzická osoba ktorá bola vydaným stavebným povolením ukrátená na svojich právach z dôvodu, že je vlastníkom priamo susediacich pozemkov.

24. Poukázal aj na novú skutočnosť týkajúcu sa W.. T. J., C., ktorý bol ako bývalý prednosta Okresného úradu v Nitre vymenovaný do funkcie prokuristu spoločnosti MH Invest s.r.o., v dôsledku čoho mal za to, že v prvom stupni rozhodoval neoprávnený správny orgán z dôvodu predpojatosti.

25. Sťažovateľ ďalej zrekapituloval v žalobe vznesenú námietku nenaplnenia predpokladov vydania stavebného povolenia podľa § 32 ods. 2 Stavebného zákona, keď na jednej strane územný plán Mesta Nitra nedefinuje územie pre strategický park (a malo teda prebehnúť územné konanie), na druhej strane orgány verejnej správy konštatovali, že územné rozhodnutie na umiestnenie povoľovanej stavby sa nevyžaduje. Územný plán Mesta Nitra totiž pre predmetné územie určuje funkčné využitie, no nedefinuje priestorové regulatívy zástavby (prípustná podlažnosť, podiel zastavanosti) a ani dopravnú koncepciu obslužiteľnosti priemyselného parku a z tohto dôvodu stanovuje podmienku spracovania územnoplánovacej dokumentácie na úrovni zóny, pričom tá do dnešného dňa v rámci Mesta Nitra schválená nebola. Sťažovateľ namietal, že postupom ktorý zvolil žalovaný, došlo k preskočeniu územného konania, ktoré malo predchádzať vyvlastňovaciemu a stavebnému konaniu.

26. Mal za to, že účelom § 32 ods. 2 Stavebného zákona je oslobodiť vybudovanie strategického parku a prípravu územia na jeho realizáciu, na ktoré bolo vydané osvedčenie o významnej investícii, od územného rozhodnutia, avšak iba ak priestorové usporiadanie územia a jeho funkčné využívanie vyplýva z územného plánu obce alebo zóny. Nemožno prijať zdôvodnenie, že územné rozhodnutie sa nevyžaduje iba z dôvodu strategickej investície, hoci na ňu bolo vydané osvedčenie o významnej investícii.

27. Sťažovateľ ďalej uviedol, že v prípade predmetného administratívneho (stavebného) konania nešlo o prípad predpokladaný hypotézou § 32 ods. 2 Stavebného zákona v tom zmysle, že by sa malo jednať o stavbu spadajúcu pod pojem umiestnenie strategického parku alebo na prípravu územia na realizáciu strategického parku, pretože sa jedná o povolenie stavby „Automotive Nitra project“ v rozsahu vo výroku stavebného povolenia uvedeného stavebného objektu, teda jedná sa o stavby realizované stavebníkom Jaguar Land Rover Slovakia s.r.o. Podľa názoru žalobcu je aplikácia právneho režimu podľa § 32 ods. 2 Stavebného zákona možná len v prípade povoľovania stavieb tvoriacich významnú investíciu v podobe výstavby strategického parku ako takého ale nie už v prípade povoľovania stavieb tvoriace jednotlivé významné investície, ktoré sa budú realizovať v rámci strategického parku.

28. Sťažovateľ nesúhlasil s posúdením jeho námietky nepredloženia zastavovacieho plánu celého súboru stavieb a mal za to, že v stavebnom konaní, v rámci ktorého sa rozhodovalo o vydaní stavebného povolenia prvej stavby celého súboru stavieb tvoriacich Strategický park nebol takýto dokument predložený.

29. K posúdeniu námietky týkajúcej sa dopravného napojenia, vyústenia dopravy na cestu I/64, napojenia na rýchlostnú komunikáciu R1A opakovane poukázal na to, že podklady stavebného povolenia týkajúce sa vyššie uvedených dopravných riešení a ich vplyv na životné prostredie sú nepreskúmateľné. Mal za to, že stavbu nemožno uskutočniť bez znalosti navrhovanej dopravnej situácie. Aj keď stavebný úrad konštatoval, že riešenie týchto otázok nebolo predmetom stavby povolenej v stavebnom povolení, sťažovateľ sa domnieval, že v zmysle § 66 ods. písm. d/ Stavebného zákona mali byť posudzované.

30. Žalobca uviedol, že už v žalobe poukazoval na znenie § 18 ods. 2 písm. b/ zákona č. 24/2006 Z.z., v zmysle ktorého je v prípade realizácie stavieb v rámci strategických parkov daná zo zákona povinnosť viesť zisťovacie konanie a to bez akýchkoľvek ďalších determinantov. Následne je nutné prihladiť na § 38 ods. 3 zákona č. 24/2006 Z.z., podľa ktorého povoľujúci orgán nesmie vydať rozhodnutie bez vydaného záverečného stanoviska, alebo bez rozhodnutia vydaného v zisťovacom konaní, ak ide o navrhovanú činnosť, ktorá podlieha rozhodovaniu podľa tohto zákona. Ak sa predmetná stavba realizuje v rámci strategického parku, v súvislosti s ktorým neprebehlo zisťovacie konanie, strategický park potom nebol posudzovaný z hľadiska vplyvov na životné prostredie a táto skutočnosť spôsobuje nezákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy. Orgány verejnej správy mali pochybiť, keď neprerušili konanie o vydanie stavebného povolenia do rozhodnutia povinného hodnotenia vplyvov na životné prostredie v zmysle zákona č. 24/2006 Z.z..

31. Vo vzťahu k strategickému parku ako významnej investícii, neprebehol zákonný proces EIA, a preto pokiaľ sa jedná o stavbu realizovanú v tomto strategickom parku, nie je pre to daný zákonný podklad. Žalobca uviedol, že administratívne konanie (proces EIA) malo predchádzať všetkým ostatným konaniam, a to tak zisťovaciemu konaniu na zámer „Automotive Nitra project“, či „Automotive Nitra project - Fáza 2“, a teda aj všetkým povoľovacím konaniam, keďže nemôže dôjsť k posudzovaniu a následnému povoľovaniu jednotlivých investícií v rámci strategického parku, keď nebol posúdený samotný strategický park.

32. Žalobca ďalej uviedol, že pokiaľ nebol dodržaný zákon a významná investícia v podobe stavby Vybudovanie strategického parku nebola posúdená podľa zákona č. 24/2006 Z.z. nemôžu byť legitímne ďalšie stavby - významné investície, ktoré budú/sú realizované v predmetnom strategickom parku. V tejto súvislosti žalobca poukázal na skutočnosť, že obdobný strategický park na Slovensku - Strategický park Haniska sa bude posudzovať v zmysle zákona č. 24/2006 Z.z.

33. Krajský súd sa mal opomenúť vysporiadať aj s tým, že sa vedie správne súdne konanie na krajskom súde pod sp.zn. 26S/3/2016, predmetom ktorého je prieskum zákonnosti rozhodnutia o neposudzovaní vplyvov na životné prostredie, pričom vyriešenie tejto otázky je významným momentom pre náležité vysporiadanie sa so sťažovateľom namietanými skutočnosťami ohľadne toho, či výstavba, ktorá je predmetom stavebného povolenia, je v rozpore s príslušnými ustanoveniami zákona č. 24/2006 Z.z. o posudzovaní vplyvov na životné prostredie a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a táto výstavba má byť predmetom povinného posudzovania vplyvov na životné prostredie. Predmet konania vedeného pod sp. zn. 26S/3/2016 je pre účel tohto stavebného konania tzv. predbežnou otázkou, o ktorej si správny orgán nemohol urobiť vlastný úsudok, a preto už správny orgán prvého stupňa mal postupovať podľa § 29 správneho poriadku a stavebné konanie prerušiť. Pokiaľ správny orgán prvého stupňa takto nepostupoval a tento procesný nedostatok neodstránil ani žalovaný, ich rozhodnutia, napádané touto žalobou, sú nezákonné.

34. V ďalšom sťažovateľ vyjadril svoje úvahy o rozdieloch medzi pojmi strategický park a investícia, ktorá sa má v rámci strategického parku realizovať. Z § 1 ods. 2, 3 a 11 zákona č. 175/1999 Z.z. vyplýva, že investícia a významná investícia (na ktorú bolo vydané osvedčenie o významnej investícii) nie sú samostatným strategickým parkom, ale jedná sa len o stavebné činnosti pre priemyselnú výrobu, ktoré budú realizované v strategickom parku ako takom. Za splnenia predpokladov uvedených v § 1 ods. 3 písm. b/ vyššie citovaného zákona môže byť aj stavba samotného strategického parku považovaná za významnú investíciu.

35. Sťažovateľ v kasačnej sťažnosti namietol porušenie § 33 ods. 2 správneho poriadku zo strany orgánov verejnej správy a žiadal, aby mu bolo z titulu jeho účasti v konaní umožnené pred vydaním rozhodnutia vyjadriť sa ku všetkým podkladom rozhodnutia v administratívnom spise a navrhovať prípadné doplnenie podkladov rozhodnutia.

36. Záverom namietal aj nesprávne posúdenie zmeny skutkového stavu krajským súdom v priebehu konania pred ním, keď mal za to, že správny súd sa mal zaoberať aj námietkami vznesenými po podaní žaloby v priebehu pojednávania. Všetky takto vznesené argumenty mal krajský súd vziať na

vedomie a vysporiadať sa s nimi. Nezákonnosť napadnutého rozhodnutia napokon videl aj nezohľadnení Aarhuského dohovoru ako medzinárodnej zmluvy ktorá má prednosť pred zákonmi.

37. Žalovaný vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti uviedol, že rozsudok krajského súdu považuje za vecne správny, kasačnú sťažnosť za nedôvodnú, keďže v nej sťažovateľ iba zopakoval námietky skôr uplatnené v správnej žalobe s ktorými sa krajský súd náležite vysporiadal, a preto navrhol kasačnému súdu, aby ju zamietol.

38. Ďalší účastník v 2. rade, spoločnosť MH Invest, s.r.o., vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti uviedol, že rozsudok krajského súdu považuje za vecne správny, kasačnú sťažnosť za nedôvodnú, a preto navrhol kasačnému súdu, aby ju zamietol.

39. V prvom rade namietal, že kasačná sťažnosť nespĺňa jej zákonné náležitosti, je zmätočná a nie je riadne a dostatočne odôvodnená. Sťažovateľ uvádza dôvody jej podania iba formálne s odkazom na § 440 ods. 1 písm. g/ SSP, pričom z jej obsahu nie je zrejmé aké konkrétne nesprávne posúdenie zo strany krajského súdu napĺňa tento dôvod. Z ďalšieho obsahu nie je možné ustáliť v čom majú vytýkané vady vo vzťahu k napadnutému rozsudku spočívať. Sťažovateľ iba zrekapituloval svoje prechádzajúce podania v predchádzajúcom konaní, ako aj podania z rôznych minulých súdnych konaní (napríklad námietky týkajúce sa stavebného povolenia na mimoúrovňovú križovatku a vyvlastnenie pozemkov, ktoré sú bez súvisu na prejednávanej veci), prípadne doplnil ďalšie námietky nemajúce žiaden súvis s prejednanou vecou (rozhodovanie neoprávneného správneho orgánu v 1. stupni, z dôvodu, že W.. T. J., C. ako bývalý prednosta Okresného úradu Nitra bol vymenovaný do funkcie prokuristu spoločnosti MH. Invest s.r.o.).

40. Ku námietke žalobnej legitímácie žalobcu uviedol, že sťažovateľ zmätočne vyvodzuje svoju aktívnu legitímáciu raz podľa § 178 ods. 1 SSP ako fyzická osoba a inokedy podľa § 178 ods. 3 SSP ako tzv. zainteresovaná verejnosť účelovo podľa toho, ako sa mu to v konaní hodí. Poukázal na bod 36 odôvodnenia napadnutého rozsudku z ktorého jednoznačne vyplýva, že krajský súd šetril vlastníctvo sťažovateľa ku príslušným pozemkom s negatívnym výsledkom a teda jeho vlastnícke právo nemohlo byť nijako dotknuté.

41. K aplikácii § 32 ods. 2 Stavebného zákona uviedol, že sťažovateľ si vytvára svoj vlastný aparát právnych pojmov nad rámec zákona, keď rozlišuje medzi strategickým parkom ako takým a investíciou, ktorá sa realizuje v rámci strategického parku. V skutočnosti sa jedná o jedno a to isté, čo vyplýva priamo z vyššie citovaného ustanovenia. V spojitosti s § 1 ods. 11 zákona č. 175/1999 Z.z. , tým že sa za strategický park považujú pozemky a stavby na nich sa nachádzajúce, pod „umiestnením strategického parku“ sa musí rozumieť aj umiestnenie akejkoľvek stavby nachádzajúcej sa na pozemkoch strategického parku. Tým pádom sa aj budovy vymedzené v rozsahu stavebného povolenia považujú za súčasť strategického parku ako takého.

42. V súvislosti so splnením predpokladov vymedzených v § 32 ods. 2 poukázal na bod 42 odôvodnenia napadnutého rozsudku, v ktorom krajský súd túto otázku vecne správne ustálil a teda že obe podmienky, kedy sa územné rozhodnutie nevyžaduje, boli splnené.

43. Stotožnil sa aj s posúdením ostatných námietok zo strany krajského súdu týkajúcich sa absencie zastavovacieho plánu, dopravného napojenia na cestu I/64 a rýchlostnú cestu R1A ako aj s posúdením konania o posudzovaní vplyvov na životné prostredie v súvislosti s uplatnením § 135 ods. 1 SSP, keď bolo právoplatné rozhodnutie vydané v zmienom konaní pre orgány verejnej správy ako aj krajský súd v čase vydania napadnutého rozsudku záväzná.

44. K namietanému porušeniu § 33 ods. 2 Správneho poriadku dodal, že sťažovateľ túto námietku v správnej žalobe opomenul uviesť a teda nebola riadne a včas uplatnená, pričom mal zároveň za to, že je nedôvodná. Z administratívneho spisu totiž vyplynulo, že ako účastník konania mal prístup k spisom a mohol vlastným konaním realizovať všetky oprávnenia účastníka konania a teda aj oboznamovať sa s obsahom spisu. Žalovaný sa navyše dostatočne vysporiadal s jeho námietkou

neposkytnutia kópie spisu v zmysle zákona č. 211/2000 Z.z. o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o slobode informácií).

45. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP) predovšetkým postupom podľa § 452 ods. 1 v spojení s § 439 SSP prv preskúmal prípustnosť kasačnej sťažnosti a z toho vyplývajúce dôvody jej odmietnutia. Po konštatovaní jej včasnosti, ako aj splnení ostatných podmienok konania, preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach dôvodov podanej kasačnej sťažnosti v zmysle § 440 SSP, kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky www.nssud.sk (§ 137 ods. 2 a 3 SSP) a kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú podľa § 461 SSP zamietol.

46. Predmetom konania o kasačnej sťažnosti žalobcu v prejednávanej veci je rozsudok Krajského súdu v Nitre č.k. 11S/222/2017-466 zo dňa 02.06.2021, ktorým krajský súd zamietol žalobu o preskúmanie rozhodnutia a postupu žalovaného, a preto primárne v medziach kasačnej sťažnosti Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ako kasačný súd preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci kasačného konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného, najmä z toho pohľadu, či kasačné námietky žalobcu sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu.

Podľa § 32 ods. 2 Stavebného zákona územné rozhodnutie sa nevyžaduje na umiestnenie strategického parku a na prípravu územia na realizáciu strategického parku, na ktoré bolo vydané osvedčenie o významnej investícii podľa osobitného predpisu, ak priestorové usporiadanie územia a funkčné využívanie územia, ktoré nie je v rozpore s ich umiestnením, vyplýva z územného plánu obce alebo z územného plánu zóny.

Podľa § 61 ods. 1 Stavebného zákona stavebný úrad oznámi začatie stavebného konania dotknutým orgánom, všetkým známym účastníkom a nariadi ústne pojednávanie spojené s miestnym zisťovaním. Súčasne ich upozorní, že svoje námietky môžu uplatniť najneskoršie pri ústnom pojednávaní, inak že sa na ne neprihliadne. Na pripomienky a námietky, ktoré boli alebo mohli byť uplatnené v územnom konaní alebo pri prerokúvaní územného plánu zóny, sa neprihliada. Stavebný úrad oznámi začatie stavebného konania do 7 dní odo dňa, keď je žiadosť o stavebné povolenie úplná.

Podľa § 62 ods. 1 písm. a/ Stavebného zákona v stavebnom konaní stavebný úrad preskúma najmä, či dokumentácia spĺňa zastavovacie podmienky určené územným plánom zóny alebo podmienky územného rozhodnutia.

Podľa § 62 ods. 3 Stavebného zákona stavebný úrad zabezpečí stanoviská dotknutých orgánov, ich vzájomný súlad a posúdi vyjadrenie účastníkov konania a ich námietky.

Podľa § 66 ods. 1 Stavebného zákona v stavebnom povolení určí stavebný úrad záväzné podmienky uskutočnenia a užívania stavby a rozhodne o námietkach účastníkov konania. Stavebný úrad zabezpečí určenými podmienkami najmä ochranu záujmov spoločnosti pri výstavbe a pri užívaní stavby, komplexnosť stavby, dodržanie všeobecných technických požiadaviek na výstavbu, prípadne ich predpisov a technických noriem a dodržanie požiadaviek určených dotknutými orgánmi, predovšetkým vylúčenie alebo obmedzenie negatívnych účinkov stavby a jej užívania na životné prostredie.

Podľa § 441 SSP v kasačnej sťažnosti nemožno uplatňovať nové skutočnosti a dôkazy okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podanej kasačnej sťažnosti.

47. Najvyšší správny súd po oboznámení sa s rozsahom a dôvodmi kasačnej sťažnosti, po preskúmaní rozsudku krajského súdu a po oboznámení sa s obsahom pripojeného spisového materiálu nezistil žiaden dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku. Tieto závery spolu so správnu citáciou

dotknutých právnych noriem vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Preto sa s ním najvyšší správny súd stotožňuje v celom rozsahu, považujúc právne posúdenie veci krajským súdom za správne.

48. Najvyšší správny súd zastáva názor, že žalobca v kasačnej sťažnosti namietal v zásade tie isté skutočnosti, ktoré tvorili argumentačné jadro podanej správnej žaloby a s ktorými sa krajský súd náležitým spôsobom vysporiadal v odôvodnení napadnutého rozsudku. Okrem zrekapitulovania skôr vznesených námietok obsiahol v kasačnej sťažnosti aj nové námietky ktoré neboli uplatnené v správnej žalobe ako aj nové skutočnosti, ktoré kasačný súd posúdil ako tzv. novoty v kasačnom konaní, ktoré zásadne nie sú prípustné, pretože kasačná sťažnosť je mimoriadnym opravným prostriedkom a režim koncentrácie konania nepripúšťa od istej fázy ich uplatňovanie. Preto všetky skutočnosti a dôkazy tieto skutočnosti preukazujúce musí sťažovateľ uviesť a navrhnúť už v konaní pred krajským súdom. Zmyslom a účelom tohto ustanovenia je zamedziť tomu, aby kasačný súd rozhodoval o rozsiahlejšom návrhu, než o akom mohol rozhodovať krajský súd. Takouto novotou sú napríklad skutočnosti (sťažovateľove domnienky bez ich akéhokolvek preukázania) uvedené v časti III.I kasačnej sťažnosti týkajúce sa osoby W.. T. J. C. a jeho údajnej predpojatosti a kasačný súd sa nimi teda nebude bližšie zaoberať. Nad rámec žalobných bodov sťažovateľ namietal aj porušenie § 33 ods. 2 Správneho poriadku a nerešpektovanie Aarhuského dohovoru, na ktoré však z rovnakých dôvodov ako konštatoval vyššie nebude prihliadať.

49. Na prísnu koncentráciu konania ktorá sa v správnom súdnictve uplatňuje pritom krajský súd sťažovateľa upozornil v bode 53 napadnutého rozsudku. Uvedené vyplýva z § 62 a §183 SSP, ktoré striktne ustanovujú, že žalobca môže meniť rozsah a dôvody žaloby, rozšíriť alebo doplniť ju o ďalší žalobný návrh alebo o ďalšie žalobné body len v lehote ustanovenej na podanie žaloby, ktorá bola pre sťažovateľa ako zainteresovanú verejnosť dva mesiace odo dňa nadobudnutia právoplatnosti napadnutého rozhodnutia žalovaného. Preto pokiaľ sťažovateľ po uplynutí lehoty na podanie správnej žaloby rozšíril alebo doplnil žalobu, na obsah takéhoto podania krajský súd správne neprihliadol a to aj z dôvodu, že nejde o výnimky vymedzené v § 134 ods. 2 SSP.

50. Zároveň stále platí všeobecné pravidlo vyjadrené v § 135 ods. 1 SSP, podľa ktorého nemá mať konanie pred správnym súdom povahu nachádzacieho konania, keď stanovuje, že na rozhodnutie správneho súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo v čase vydania opatrenia orgánu verejnej správy. To konkrétne znamená, že rozsah a dôvody správnej žaloby musia zodpovedať stavu v čase právoplatnosti rozhodnutia respektíve v čase vydania opatrenia. Nebolo potom možné vyhodnotiť námietky sťažovateľa v bode III.VIII kasačnej sťažnosti odkazujúce na nutnosť prihliadať na významné zmeny v skutkových okolnostiach ktoré nastali až po vydaní stavebného povolenia za dôvodné.

51. Námietku týkajúcu sa aktívnej žalobnej legitimácie sťažovateľa vyhodnotil kasačný súd ako nedôvodnú. Tak ako krajský súd, ani kasačný súd nemá z tvrdení sťažovateľa nijako preukázané, že by bol ako fyzická osoba dotknutý stavebným povolením na svojich právach a právom chránených záujmoch tak, ako to predpokladá § 178 ods. 1 SSP. Iné závery nevyplývajú ani z predloženého administratívneho spisu či už z obsahu správnej žaloby alebo kasačnej sťažnosti. V nej sťažovateľ iba stroho konštatuje, že sa cíti byť účastníkom konania odvodzujúc svoje postavenie údajným vlastníctvom priamo susediacich pozemkov. Takéto tvrdenia bez ďalšieho nemohli zvrátiť závery krajského súdu, ktorý vyčerpávajúco odôvodnil postavenie sťažovateľa vyplývajúce zo zákona č. 24/2006 Z. z. ktoré považuje kasačný súd za vecne správne a nevidí dôvod, aby sa od neho odchýlil a posúdil ho v zmysle sťažovateľom prezentovaných záverov.

52. Kasačný súd len okrajovo dodáva, že si je vedomý predchádzajúcej rozhodovacej praxe, kedy správne súdy výnimočne priznávali aktívnu žalobnú legitimáciu aj účastníkom administratívneho konania, ktorí neboli vydaním rozhodnutia alebo opatrenia orgánu verejnej správy ukrátení na svojich subjektívnych právach (napríklad v súvislosti s rozhodnutiami o zastavení konania z dôvodu, že skutok, o ktorom sa koná, nie je priestupkom), no išlo o špecifické prípady týkajúce sa výlučne priestupkových konaní, čo nie je predmetný prípad a takýto prístup k aplikácii § 178 ods. 1 SSP teda neprihádza do úvahy.

53. Vo vzťahu k obsahu ostatných vznesených námietok kasačný súd dodáva, že námietky žalobcu nesmerovali priamo proti rozhodnutiu žalovaného o povolení na výstavbu a realizáciu Stáčacej a prečerpávacej stanice v rámci prevádzkových súborov Technické zariadenia a potrubia, Elektrické rozvody a Meranie a regulácia, ale sa týkali predovšetkým iných rozhodnutí orgánov verejnej správy.

54. K žalobcom namietanej nesprávnej aplikácii ustanovenia § 32 ods. 2 Stavebného zákona kasačný súd uvádza, že nie je relevantná vo vzťahu k vydanému stavebnému povoleniu. V zmysle vyššie citovaného ustanovenia Stavebného zákona, územné rozhodnutie sa nevyžaduje na umiestnenie strategického parku a na prípravu územia na realizáciu strategického parku, na ktoré bolo vydané osvedčenie o významnej investícii podľa osobitného predpisu, ak priestorové usporiadanie územia a funkčné využívanie územia, ktoré nie je v rozpore s ich umiestnením vyplýva z územného plánu obce alebo územného plánu zóny. Územné rozhodnutie sa nevyžaduje, a to na základe zákona č. 254/2015 Z.z. z 30. septembra 2015, ktorým bolo do stavebného zákona zavedené ustanovenie § 35 ods. 2. Na výstavbu automobilového výrobného podniku v rámci strategického parku v Nitre bolo vydané Osvedčenie o významnej investícii č. 13489/2016-1000-02437 zo dňa 14. januára 2016 podľa § 3 ods. 2 zákona č. 175/1999 Z.z. V uvedenej právnej veci je zrejmé, že stavby, ktoré sa realizujú v rámci stavebného povolenia sú umiestnené v súlade s platnou územnoplánovacou dokumentáciou Mesta Nitra v katastrálnom území obce K., v ktorej je riešené funkčné využívanie územia. Ohraničenie plochy strategického parku vyplýva z citovaného osvedčenia o významnej investícii a priestorového usporiadania strategického parku zo zastavovacieho plánu, ktorý bol predložený v rámci stavebného povolenia na prvý stavebný objekt areálu. Vydaním stavebného povolenia sa zastavovací plán stal záväzným pre priestorové usporiadanie územia. V bode 44 napadnutého rozsudku krajský súd pritom správne zdôraznil, že podmienkou postupu podľa § 32 ods. 2 Stavebného zákona nie je vymedzenie hranice strategického parku ani definovanie územia strategického parku tak, ako na tom trvá sťažovateľ, ale podmienkou je, že priestorové usporiadanie územia a jeho funkčné využívanie vyplýva z územného plánu obce a nie je v rozpore s umiestnením strategického parku.

55. Najvyšší správny súd sa tiež zaoberal kasačnou námietkou žalobcu, spočívajúcou v tvrdení, že v rámci strategického parku neprebehlo zisťovacie konanie v zmysle zákona č. 24/2006 Z. z. Túto však nemohol pokladať za dôvodnú. Ohľadom uvedeného dáva do pozornosti, že cieľom zisťovacieho konania je zistiť, či určitá navrhovaná činnosť alebo jej zmena majú alebo nemajú byť predmetom posudzovania vplyvov navrhovanej činnosti na životné prostredie - teda konania končiaceho vydaním záverečného stanoviska. Príslušný orgán na záver konania vydá rozhodnutie zo zisťovacieho konania, v ktorom rozhodne, či sa daná navrhovaná činnosť alebo zmena činnosti budú posudzovať podľa zákona č. 24/2006 Z.z. alebo nie. Je však potrebné zdôrazniť, že v danom prípade predmetom konania nie je preskúmanie zákonnosti rozhodnutí o posudzovaní vplyvov strategického parku Nitra na životné prostredie, ale vychádzajúc zo zásady podľa § 54 Stavebného zákona, teda že každá stavba pred začatím jej realizácie musí byť predmetom posúdenia orgánom štátnej správy, či žiadateľ (stavebník) a predložená dokumentácia spĺňajú podmienky ustanovené právom na vydanie stavebného povolenia, je predmetom konania v prejednávanej veci preskúmanie zákonnosti rozhodnutia o povolení na výstavbu a realizáciu Stáčacej a prečerpávacej stanice a prevádzkových súborov Technické zariadenia a potrubia, Elektrické rozvody.

56. Zároveň poukazuje na skutočnosť, že stavebné povolenie objektov bolo vydané orgánom verejnej správy prvého stupňa dňa 12.07.2017. Krajský súd v odôvodnení rozsudku poukázal na skutočnosť, že stavebnému konaniu v tejto veci predchádzalo zisťovacie konanie, v ktorom Okresný úrad Nitra, odbor starostlivosti o životné prostredie, oddelenie ochrany prírody a vybraných zložiek životného prostredia vydal dňa 8. októbra 2015 rozhodnutie č. OU-NR-OSZP3-2015/031851-017-F36, v zmysle ktorého sa navrhovaná činnosť „Automotive Nitra Project“, ktorú predložil navrhovateľ - Slovenská agentúra pre rozvoj investícii a obchodu po ukončení zisťovacieho konania nebude posudzovať podľa § 29 zákona č. 24/2006 Z.z. Uvedené rozhodnutie bolo potvrdené v odvolacom konaní (vedenom i na základe odvolania žalobcu) rozhodnutím Okresného úradu Nitra, odboru opravných prostriedkov, referátu starostlivosti o životné prostredie č. OU-NR-OOP4-2015/045777 zo dňa 14. decembra 2015. Následne dňa 1. júla 2021 rozsudkom Krajského súdu v Nitre v konaní vedenom pod sp.zn. 26S/3/2016 bola zamietnutá žaloba žalobcu zo dňa 23. februára 2016, ktorou sa domáhal preskúmania

a zrušenia tohto rozhodnutia, čo znamená, že napadnuté rozhodnutie je stále právoplatné a záväzné pre správne orgány konajúce v stavebnom konaní, ako i pre správny súd v súlade s § 135 ods. 1 SSP.

57. V nadväznosti na uvedené je zároveň potrebné dať do pozornosti skutočnosti známe kasačnému súdu z jeho rozhodovacej činnosti, a to konkrétne závery plynúce z rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 4Sžk/36/2019 zo dňa 1. decembra 2020, v ktorom bolo konštatované, že dňa 4. novembra 2016 bolo vydané záverečné stanovisko č. 4783/2016-1.7/pl. k navrhovanej činnosti „Automotive Nitra Project - Fáza 2“, v ktorom Ministerstvo životného prostredia SR, odbor posudzovania vplyvov na životné prostredie vyjadrilo súhlas s navrhovanou činnosťou za predpokladu splnenia tam uvedených podmienok a realizácie opatrení, pričom uviedlo, že účelom navrhovanej činnosti je vybudovanie výrobného závodu zameraného na výrobu a montáž automobilov Jaguar a Land Rover v lokalite strategického parku Nitra s tým, že súčasťou navrhovanej činnosti sú aj súvisiace činnosti externej infraštruktúry, ktorú bude zabezpečovať spoločnosť MH Invest, s.r.o. Na základe rozkladu proti záverečnému stanovisku rozhodol minister životného prostredia SR rozhodnutím č. 2930/2017-9.2 (1/2017 - rozkl.) zo dňa 13. januára 2017 rozklad zamietol a záverečné stanovisko zo dňa 4. novembra 2016 potvrdil.

58. Najvyšší správny súd dospel k záveru, že dôvody, ktorými sťažovateľ v kasačnej sťažnosti spochybňoval predmetné rozhodnutie krajského súdu boli totožné s námietkami, ktoré namietal už v správnom konaní i v žalobe, a s ktorými sa krajský súd náležite vysporiadal. Krajský súd sa náležite vysporiadal aj s námietkami ktoré sťažovateľ uplatnil až po prekluzívnej lehote na podanie správnej žaloby. Kasačný súd zistil, že kasačná sťažnosť neobsahuje žiadne právne relevantné námietky, ktoré by mohli ovplyvniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu. Kasačný súd sa stotožnil so záverom krajského súdu, že nebolo možné, aby súd v predmetnej veci posudzoval zákonnosť iných rozhodnutí, ktoré boli záväzné pre rozhodnutia vydané v stavebnom konaní a to i s poukazom na § 27 ods. 1 SSP, pretože rozhodnutia vydané v iných konaniach je možné preskúmať správnym súdom. Uvedenému zodpovedá i poučenie o opravných prostriedkoch a preskúmateľnosti správnym súdom v závere písomného vyhotovenia rozhodnutia. Krajský súd preto nemal v tomto konaní právomoc zaoberať sa prieskumom tohto rozhodnutia v spojení s napadnutým rozhodnutím v zmysle § 27 ods. 1 SSP. Krajský súd v rozhodnutí riadne vysporiadal a nenechal otvorenú žiadnu spornú otázku, riešenie ktorej by zostalo na kasačnom súde, a preto námietky uvedené v kasačnej sťažnosti vyhodnotil najvyšší správny súd ako bezpredmetné, ktoré neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť rozhodnutia. Z uvedeného dôvodu kasačnú sťažnosť podľa § 461 SSP ako nedôvodnú zamietol.

59. O náhrade trov účastníkov kasačného konania rozhodol kasačný súd tak, že sťažovateľovi, ktorý v kasačnom konaní nemal úspech, ich náhradu podľa § 467 ods. 1 SSP v spojení s § 167 ods. 1 SSP nepriznal a žalovanému nárok na náhradu trov konania zo zákona nevyplýva (§ 467 ods. 1 SSP v spojení s § 168 SSP). Ďalšiemu účastníkovi a pribratým účastníkom konania kasačný súd náhradu trov kasačného konania podľa § 467 ods. 1 SSP v spojení s § 169 SSP nepriznal, nakoľko im v kasačnom konaní nebola uložená povinnosť, s plnením ktorej by im trovy kasačného konania vznikli.

60. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie :

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

